

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

**Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom
od 18 do 19 sati**

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije misa preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIV Broj 35 (678), 28. srpnja 2024.

KRALJICA

17. nedjelja kroz godinu

***Bog je
u svom
svetom prebivalištu,
Bog
što u svom domu
ujedinjuje
svoj narod:
on daje moć
i silu
narodu svome.***

Ps 68,6-7.36

I. čitanje (2 Kr 4, 42 – 44),

II. čitanje (Ef 4, 1 – 6)

Evangelje po Ivanu (Iv 6, 1 – 15)

Svi smo mi rođeni u zajedništvu - zajedništvo nas je uzdiglo u životu. Međutim, dolazi do problema kada mi trebamo tvoriti - rađati zajedništvo za druge.

Zajedništvo je ono najosnovnije u Kristovom naviještanju i životu. Bez zajedništva je nemoguće razumjeti Isusovu poruku, Radosnu vijest. Koliko je samo pripravljač svoje učenike u zajedništvu da bi ga počeli razumijevati. Kad su se 'oraspoložili' za zajedništvo počela su im se događati 'čudesi'.

Zakoraknuli su u svijet svih mogućnosti. Bog im je postao opipljiv na svakome koraku. Svaka Isusova gesta očitovala je u njemu njima Boga. Očito da ne može biti zajedništva kruha bez zajedništva života.

Tamo gdje se osjeća zajedništvo života tamo se međusobno dijeli i kruh. A zajedništvo života ne može nastati nikakvom revolucijom ni zakonom. Ono se rađa iz nutrine, ono je božanski dar.

Izgleda da mnogi Isusovi pozivi i naravne želje ostaju neostvarene radi toga što im pristupamo naopako. Polazimo iz vanjštine ne dolazeći do dubine, pa uvijek ostajemo na površini. Ne pomičemo se na bolje.

Nema ni novih djela ni novih odnosa dok se ne zbude nutarnja promjena u međuljudskim odnosima. Sv. Ivan nam donosi u svojem Evanđelju čudo zajedništva u kojem vidi najveći dokaz Isusova božanstva. Gdje se god stvori zajedništvo tu će se prepoznati i doživjeti Isusa Krista – tu se već događa uskrsnuće u kojem se prepoznaje kozmičkog Isusa Krista.

I u događaju, kako se često naziva, 'čudesnog' umnažanja kruhova, ostajemo na površini, na kruhu. Ipak je naglasak na drugome. Isus je prvo preporodio ljude u nutrini, stvorio je zajedništvo života ljudi pa su se iza toga počele događati 'božanske stvari'.

Pa i ne govori se u opisu ovoga događaja kao o čudu u klasičnom smislu, nego se stavlja naglasak na zajedništvu. Ljudi će se osjećati kao braća, kao braća i sestre u jednome Ocu i otvorit će svoje srce i svoje torbe.

Tako će nastati opće darivanje i čašćenje. Današnji stol čovječanstva – svijeta: I danas je čovječanstvo, čovjek, gladno kruha i zajedništva. Svi smo mi u nekom traženju i priželjkivanju. I oni koji imaju pune i prazne torbe.

Netko je gladan zajedništva i kruha, drugi je gladan zajedništva a kruha ima previše. Svi smo gladni, svi lutamo kao ovce bez pastira uza sve službene pastire i vođe.

Poduzimali su se razni pokušaji da se priskrbi kruha za sve ljudske stolove, sva ljudska usta: podizane su revolucije, nacionalizacije i konfiskacije... i opet su ostali neki stolovi i stomaci bez kruha, što svojom što zajedničkom krivicom.

Svi su ovi pokušaji bili pokušaji izvana. Ako se ne promijeni ljudsko srce (naša srca) sigurno ćemo ostati svi gladni. Glad ne može riješiti ni veća produkcija ni nova tehnologija. Jedna glad će ostati.

Nekako kao da svi čekamo da započnu on 'bogatiji', a oni ne započinju, pa nikako da započne spremanje zajedničkog stola. Isus poziva da započnu siromasi (a svi smo na ovaj ili onaj način siromasi) da počnu vaditi iz svojih siromašnih torba i svojih srdaca – tada će biti kruha na svim stolovima.

Mi nismo bogati, ali ako vjerujemo u zajedništvo više negoli u bogatstvo, neizostavno će doći i bogatstvo. I apostoli su se ponašali po našoj logici: što oni mogu učiniti s par kruhova i tisuću gladnih usta?

Isus ih kuraži da počnu dijeliti ono što imaju. To je toliko 'zarazno' djelovalo na druge, da su se svi okurazili i počeli dijeliti iz svojih siromašnih torbi. I iza toga preostade preko dvanaest košarica.

Preostade dvanaest košarica od dvanaest Izraelski plemena za dvanaest plemena. Ponavljam, uz sve naše siromaštvo, ima u našem srcu i ljubavi i u našoj zemlji bogatstva za sve ljude. I danas je potrebno poslušati ne samo saslušati Velikog Proroka Isusa Krista: obratiti srce, obnoviti se u svojoj nutrini i iz toga će poteći rijeke bogatstva.

Bog je u nama i on nas na to upućuje da će s nama činiti čudesi koja su neshvatljiva zemaljskoj logici i kamenom srcu. Svojom logikom nismo riješili ni siromaštvo srca ni siromaštvo kruha. Zar nije vrijeme da sad počnemo sa svojim obraćenjem?

Ne čekajmo da budemo bogati pa da tek tada dijelimo. Započnimo sa siromašnim srcem stvarati zajedništvo života, a iza toga će slijediti i zajedništvo stola. Bez zajedništva života (zajedničkog suosjećanja) ne mogu se riješiti današnji ekonomski probleme svijeta...

Fr. Marijan Jurčević